

каны да бѣдѣть жены и майки, и ный, то ся знае, не можемъ да кажемъ за тавыва-то, че тихно-то призваніе е да бѣдѣть стары момы. Сѣдба-та на човѣкъ-тѣ не е него-во-то призваніе. Даже за съпругж-тѣ и майкж-тѣ зада-чата на цѣлый ѹ животъ не ся ограничва само съ това, за да бѣде съпруга и майка. Нѣкои жены обладавать такыя свойства, що-то могжть да вліятъ връхъ сѣдбы-тѣ на човѣ-чество-то, и ный сме далечь отъ да отричаме въ жена-та способность-та да преслѣдва такыя общи задачи. Нѣ нека съка жена отදлно, преди да ся отаде на това, да ся увѣри, способна ли е за такава работа: положеніе-то на нововѣч-но-то общество е създало вече отъ части онѣзи часть отъ индивидуална свобода, а отъ части то ще бѣде естественно слѣдствіе на понататъшно-то развиваніе, коя-то ще даде възможность, даже и на жена-та, да пріема самостоително принадлежацій-ть ѹ дяль на участіе въ рѣшаваніе-то на общечеловѣческы-тѣ въпросы.

Само никогда неможеме да утвѣрдяваме, че ще е есте-ствено призваніе на жена-та въобще да излезе на па-заръ-ть (чаршія) на общественный-ть животъ и да пріема дѣятельно участіе въ мрасотїй-тѣ на день-ть. Естественно-то призваніе истича само изъ естественна-та организація, а за тѣзи дирнѧ-та ный знаемъ, че въобще жена-та ся на-мира несравненно по близо къмъ организація-та на дѣте-то отъ колко-то мжжъ-ть. Отъ това и леко-то, несложно-то, негрубо-то занятіе ще бѣде най-естественно за жена-та, и то ще бѣде най-повече-то домоводство-то, макарь и не въ собственно-то жилище. Се одно нека да бѣде жена-та оженена или не, тя винаги остава повинна хранителница на домочадци-тѣ си и на сички онїя грижи, кон-то сж свър-заны съ кжшж-тѣ; нека тя земе въ ржцѣ-тѣ и най-трудны-тѣ и высокы задачи на човѣчество-то и тогава тя ще ся отрѣче отъ женско-то си сѫщество, ако тя раскжса отноше-нія-та си къмъ домашний-ть быть и семейство-то. Нека тя зема най-голѣмо участіе въ борбы-тѣ на общественный жи-вотъ, въ кавгы-тѣ на мжже-тѣ, се пакъ тя трѣба да знае да завардва кжща-та, като мѣсто на примиреніе, като священно убѣжище, дѣто сж обезпечены чувства-та на миръ-ть, по-крайней мѣрѣ за исходяще-то поколѣніе. Въ това ся и за-ключава прекрасна-та идея, въ имѧ-то на кой-то госпо-